

عنوان مقاله:

اصول تربیت اسلامی و بررسی صلاحیت معلم در شکل گیری آن

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

خدیجه زارعی - کارشناسی ارشد فلسفه آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت اسلامی، یک نظام جامع و کامل است که همه جوانب وجودی انسان را در نظر می گیرد. هدف از تعلیم و تربیت اسلامی، تربیت انسان هایی است که به کمال انسانی رسیده و زمینه های سعادت دنیوی و اخروی خود را فراهم سازند. آموزش و پرورش یکی از مهمترین عوامل رشد فکری، اخلاقی، دینی، فرهنگی و تربیتی انسان های یک جامعه ی پویا است. با توجه به نفوذ معنوی معلم و نقش الگویی او در میان دانش آموزان، رکن اصلی در پیشبرد این هدف شخص معلم می باشد و نقش او از دیگر افراد بسیار برجسته تر می باشد. معلم فقط یک آموزگار نیست بلکه مهم تر از آن، یک مربی و یک الگوی با نفوذ است. ما تربیت را چه در حوزه دین و چه در حوزه های دیگر مبتنی بر همین رویکرد یعنی باغبانی می بینیم. چرا که تربیت باید از داخل به خارج باشد؛ یعنی کشف و شکوفایی استعدادها. در تربیت باید از خود کودک مطلب و کار بیرون کشید و سهمی برای او باز کرد تا اظهار نظر کند؛ نه اینکه صرفاً مطالب و نکاتی را که از ما یا دیگری می آموزد، تکرار و در ذهن خود انباشته کند. یک معلم خوب که با رفتار و گفتار پسندیده اش دانش آموزان را خوب پرورش می دهد، بزرگترین خدمت را نسبت به اجتماع خود انجام می دهد و به عکس یک معلم بد اخلاق و بد رفتار و منحرف که با رفتار بد خود، دانش آموزان را به انحراف و تباهی می کشاند، با توجه به نقش مهم معلم، هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی اصول تربیت اسلامی و بررسی صلاحیت معلم در شکل گیری آن می باشد. نقش معلم در تربیت دینی دانش در عصر کنونی برجسته تر و وظیفه معلم سنگین تر شده است؛ زیرا آینده ی یک جامعه و امت در دست معلم است. اگر او نتواند افراد مفید و هماهنگ با اهداف جامعه تربیت کند، یک ملت را به تباهی می کشاند

کلمات کلیدی:

شکل گیری تربیت اسلامی، دانش آموزان، جایگاه معلم، مدرسه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1967915>

